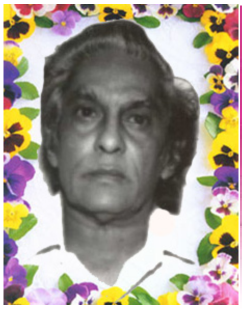

ప్రాణానికి ప్రాణం

- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

(గత సంచిక తరువాయి)

"**మొదట** స్థానిక ఇన్‌స్పెక్టర్ కొంత ఇన్వెస్టిగేట్ చేశాడు. తర్వాత క్రైంబ్రాంచి నించి ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు ఇన్వెస్టిగేషన్ ప్రారంభించారు" అన్నాడు శివరాం.

"దటీజ్ వెరీగుడ్ మీరు నాకు రేపు ఫోన్ చెయ్యండి. ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావుతో మాట్లాడి చెపుతాను" అన్నాడు యుగంధర్.

శివరాం లేచి తలుపు వరకూ వెళ్ళాడు.

"మిష్టర్ శివరాం" పిలిచాడు యుగంధర్.

"ఆఁ!"

"ఇంకొక విషయం."

"ఏమిటి?"

"నిజంగా మీకు జాతి మత కుల విభేదాల గురించి పట్టింపు లేకపోయినా కుమార్‌తో అలా ఎందుకు చెప్పారు?" అడిగాడు.

"నజీమ్ శీలాన్ని గురించి ఏమన్నా అంటే వెర్రిప్రేమలో వున్న కుమార్ రెచ్చిపోతాడు. జాతి మతం పేరిట అభ్యంతరం చెపితే అతనికి అర్థం అవుతుందనీ, మా అభ్యంతరం అర్థం చేసుకుంటాడనీ అలా చెప్పాను."

"మీ అబ్బాయి కుమార్‌ని గురించి నాకు సదభిప్రాయం లేదు. క్షమించండి శివరాం" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఏం ఎందువల్ల? అతని ప్రవర్తనలో" అడిగాడు శివరాం.

"తన భార్యని మీరు చంపారని, ఏ సాక్ష్యమూ లేకుండా మిమ్మల్ని నిందించడం ఒకటి. మీరే హత్య చేశారని నిశ్చయించుకుని, మిమ్మల్ని చంపడానికి మీ గొంతు పట్టుకోవడం రెండు. ఏ కొడుకూ చెయ్యవలసిన పనికాదు, తండ్రి ఎంత దుర్మార్గుడయినా" అన్నాడు యుగంధర్.

శివరాం కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండాయి. "యుగంధర్ నా కొడుకు కుమార్ చాలా మంచివాడు. గుణవంతుడు. చిన్నతనంనుంచీ నన్నేకాదు, పెద్దలని ఎవర్నీ నొప్పించేవాడు కాడు. ఎదురు చెప్పేవాడు కాడు. నా మాటకి మొట్టమొదటిసారి ఎదురు చెప్పింది నజీమ్ విషయంలోనే. ఇక నన్ను చంపడానికి నా గొంతు పట్టుకోవడం విషయమా! నిజంగా నన్ను చంపివుండేవాడని అనుకోను. తాత్కాలికంగా అతని మనస్సు చలించి, ఉచ్చమూ, నీచమూ తెలియని పిచ్చివాడయ్యాడు. అతనేకాదు, కుమార్‌లా అంతగా ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్న భార్య శవంతో, రక్తపు మడుగులో ఒక రాత్రంతా గడిపితే ఎవరయినా పిచ్చివాడవుతాడు. దయచేసి, ఈ సంఘటన దృష్టిలో వుంచుకుని కుమార్ మీద హీనమైన అభిప్రాయం ఏర్పరచుకోవద్దు" అన్నాడు శివరాం.

5

"రండి రండి. చాలాకాలమైంది కలుసుకుని. ఏమిటి విషయం?" అడిగాడు డిటెక్టివ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు యుగంధరూ, అతని అసిస్టెంటు రాజూ లోపలికి రాగానే.

"యుగంధర్ గారి సహాయం మీకు అవసరమయ్యే కష్టమైన కేసు ఏదీ రాలేదేమో! అందుకే యీ మధ్య మీరు మా దగ్గరికి రాలేదు" అన్నాడు రాజు నవ్వుతూ.

"అంటే మా సహాయం మీకు అవసరమైందా యిప్పుడు?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

యుగంధర్ తలవూపి "మై డియర్ స్వరాజ్యరావు మీరు యిక్కడ వుంటారనుకోలేదు. అప్పుడే దర్యాప్తు ముగించుకుని వచ్చేశారా?" అడిగాడు యుగంధర్. ఇన్‌స్పెక్టర్ కనుబొమలు చిట్లించి, "నజీమ్ హత్యకేసు గురించా! మీకేమిటి యింట్రస్టు? ఎవరి తరపున దర్యాప్తు ప్రారంభించారు?" అడిగాడు.

"ఇంకా దర్యాప్తు ప్రారంభించలేదు ఎవరి తరపునా. కేసు వివరాలు తెలుసుకుందామని వచ్చాను" చెప్పాడు యుగంధర్.

"గుడ్ చాలా యింట్రస్టింగ్ కేసు. నేను చెప్పడం కన్నా ఫైల్ మీకిస్తాను చదవండి" అంటూ స్వరాజ్యరావు బల్లసొరుగులోంచి ఫైల్ తీసి యుగంధర్‌కి యిచ్చాడు.

యుగంధర్ చదువుతున్నాడు తను చదివిన కాయితం రాజుకిస్తున్నాడు. ఆ రిపోర్టు అంతా చదవడానికి దాదాపు గంట పట్టింది. ఫైల్ మూసేసి స్వరాజ్యరావుకిస్తూ "ఇంట్రస్టింగ్ గానే ఉంది. గందరగోళంగానూ వుంది. మీ అభిప్రాయాలు, అనుమానాలు యీ రిపోర్టులో రాయలేదేం?" అడిగాడు.

"స్పష్టమైన అభిప్రాయాలు, నిశ్చయమైన అనుమానాలు ఏర్పడకపోవడంవల్ల" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"యు ఆర్ పర్ఫెక్ట్‌లీ కరెక్ట్. అనుమానాలు కలగడానికి కానీ అభిప్రాయాలు ఏర్పరచుకోడానికి కానీ తగినన్ని వివరాలు యీ రిపోర్టులో లేవేమో అనిపిస్తుంది. ఊటీలో ఇన్వెస్టిగేషన్ పూర్తిగా అయిపోయినట్టేనా?" అడిగాడు యుగంధర్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు తలవూపి "అక్కడ దర్యాప్తు చెయ్యవలసిందేమీ లేదు. ముఖ్యమైన సాక్షులంతా వాళ్ళ వాళ్ళ యిళ్ళకి వెళ్ళిపోయారు. కుమారూ, అతని తండ్రీ తప్ప. వాళ్ళిద్దర్నీ యిక్కడే మద్రాసులో వుండమన్నాను. ఒక కంట కనిపెడుతున్నాము" అన్నాడు స్వరాజ్యరావు.

"వెరీగుడ్ నేను మళ్ళీ కనబడతాను" అంటూ యుగంధర్ లేచాడు.

"ఓ! జస్ట్ ఎ మినిట్ ఎవరి తరపున మీరు యీ ప్రశ్నలన్నీ అడిగారో చెప్పనేలేదు."

"అడ్వొకేట్ శివరాం తరపున. కేసు తీసుకునేదీ లేనిదీ ఇంకా నిర్ణయించుకోలేదు. నేను ఒక నిర్ణయం తీసుకోగానే మీకు తెలియజేస్తాను" అంటూ యుగంధర్ రాజుతో సహా బయలుదేరాడు.

"ఈ హత్య గురించి వివరాలు రాయి" అన్నాడు యుగంధర్. యుగంధర్ చెప్పడం ప్రారంభించాడు. రాజు రాస్తున్నాడు.

"నజీమ్ వయస్సు యిరవై ఆరు, యిరవై ఎనిమిది మధ్య. పద్దెనిమిది ఏళ్ళ యువతిలా కనిపించేది. ఖరీదైన వేశ్య. నజీమ్ తనకై తను ఒక పథకం ప్రకారం ముందు ఆలోచించుకుని, కుమార్‌తో పరిచయం చేసుకుని, అతన్ని ఆకర్షించి, అతనికి తన గుండె వొలిచి యిచ్చానని చెప్పి, అతను తల్లిదండ్రుల్ని ఎదిరించేటట్టు చేసి, తను తన వాళ్ళని ఎదిరించో, ఎదిరించినట్లు నటించో కుమార్‌ని పెళ్ళి చేసుకుని అతనితో ఊటీకి వెళ్ళిపోయింది.

కుమార్‌ని దూరాన ఎక్కడినించో చూసి, అతన్ని తొలిచూపులోనే నిజంగా ప్రేమించి అతనితో ఏరికోరి పరిచయం చేసుకున్నదా? లేదా, మరేదో ఉద్దేశంతో, యింకేదో ప్రయోజనం కోసం ప్రేమించినట్లు నటించి, యింత నాటకమాడిందా?

ఒక వేశ్యగా జీవితం సాగిస్తున్న నజీమ్ తన ప్రియుడైన కుమార్‌ని, తన యింటికి తీసుకువెళ్ళడానికి ఎందుకు జంకింది? హుస్సేన్ తండ్రి కాడు. సులేమాన్ అన్నా కాడు. వాళ్ళకి ఎందుకు భయపడింది?

ఇదంతా కూడా నాటకమేనా?

తనకేవో అంతరాయాలు, ఆటంకాలు వున్నాయని భ్రమ కలిగించి కుమార్ సానుభూతిని పొంది అతని వాంఛను మరింత రేకెత్తించిందా?

అంటే హుస్సేన్, సులేమాన్, నజీమ్ కలిసి లోపల ప్రవేశించాడు. కాటేజి వాళ్ళిచ్చిన రెండు తాళం చెవుల్లో ఒకటి కుమార్ దగ్గరున్నది. అతను తాళం వేసుకుని వెళ్ళాడని గ్రహించి, డూప్లికేట్ తాళం చెవి ఏ కిటికీలోంచో ఆ వచ్చిన మనిషికి నజీమే యిచ్చివుండాలి. అంటే ఆ వచ్చిన మనిషిని చూస్తే నజీమ్‌కి ఎటువంటి భయమూ వుండి వుండడానికి అవకాశం లేదు. అంతేకాదు. ఆ వచ్చిన మనిషి నజీమ్‌కి ఆప్తుడో, ఆప్తురాలో అయివుండాలి. ఆ మనిషే నజీమ్‌ని హత్యచేసి వుండాలి" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఈ వాదనలో ఒక లోపం వుంది సార్" అన్నాడు రాజు.

"ఏమిటది?" అడిగాడు యుగంధర్.

"నజీమ్ యిచ్చిన డూప్లికేట్ తాళంతో లోపలికి వచ్చిన మనిషి నజీమ్‌తో ఏదో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయి వుండవచ్చు. నజీమ్ లోపల తలుపు గడియ పెట్టుకోవడం మరిచిపోయి వుండవచ్చు నజీమ్ పడుకుని వుండగా మరెవరో దగ్గిరగా వేసి వున్న తలుపుని తోసుకుని చప్పుడు చేయకుండా లోపలికి వచ్చి పడుకుని వున్న నజీమ్‌ని హత్యచేసి వుండవచ్చు. ఏమంటారు?" అడిగాడు రాజు.

"అదీ ఆలోచిద్దాం రాజూ! బల్లమీద వున్న డూప్లికేట్ తాళం చెవి మీద ఎవరి వేలిముద్రలూ లేవి. ఆ డూప్లికేట్ తాళం చెవితో తలుపు తెరిచి, లోపలికి వచ్చిన మనిషి వేలిముద్రలో, లేక ఆ తాళం చెవి నజీమ్‌కి తిరిగి యిచ్చినందువల్ల నజీమ్ వేలిముద్రలో వుండివుండాలి. ఎవరి వేలిముద్రలూ లేవంటే దానికి అర్థం ఏమిటి? ఆ వేలిముద్రలు ఎవరో తుడిచివేసి వుండాలి. ఏ పాపమూ ఎరుగనివాళ్ళు తాళం చెవిమీద వేలిముద్రలు తుడిచివెయ్యరు. ఏమంటావు?" యుగంధర్ అడిగాడు.

రాజు నవ్వి "అవును. తాళం చెవి విషయం మర్చిపోయాను" అన్నాడు.

మళ్ళీ యుగంధర్ చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"హత్య వివరాలు: రాత్రి 8గంటలకి 9 గంటలకి మధ్య హత్య జరిగిందని పోస్ట్‌మార్టం ద్వారా నిర్ణయమైంది. నజీమ్ తనని హత్యచేసిన మనిషితో పోట్లాడినట్లుగాని, పెనుగులాడినట్లుగానీ నిదర్శనాలు లేవు. నజీమ్ మంచం మీద వుండగానే హత్య జరిగింది.

నజీమ్ పడుకునుండగా హత్య జరిగిందా, కూర్చునుండగా హత్య జరిగిందా అనేది ఆలోచించాలి. పడుకునుండగా హత్య జరిగితే మనకేమిటి తెలుస్తుంది?

కత్తి నజీమ్ వీపులో దిగబడింది కనుక హత్య చేయబడిన సమయంలో నజీమ్ బోర్లా పడుకుని వుండాలి. పడకగదిలో యింకొకరు ఎవరో వుండగా నజీమ్ ఎందుకు బోర్లా పడుకుంటుంది? నిద్రపోతోందా? తను డూప్లికేట్ తాళం యిచ్చి, ఎవర్నో లోపలికి ఆహ్వానించి తను నిద్రపోతుందా? అది అసందర్భంగ లేదా?

నజీమ్ మెలుకువగానే వుండి వుండాలి. అయితే మరి బోర్లా ఎందుకు పడుకుంది? ఏ పరిస్థితుల్లో బోర్లా పడుకుంటుంది? అది ఊహించవలసిందే మనం.

ఆ వొచ్చిన మనిషి మాటలకి ఆపుకోలేని దుఃఖం వచ్చి వుండాలి. బోర్లా పడుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ వుండాలి. హత్య అప్పుడు జరిగివుండాలి అని మనం అనుకోవాలి. లేదా నజీమ్ మంచం మీద కూర్చుని వుండగా హత్య జరిగింది అనుకుందాం.

నజీమ్ మంచం మీద కూర్చుంది. ఆ వచ్చిన మనిషి అటూ యిటూ పచార్లు చేస్తూ వెనకవైపుకి వెళ్ళి చటుక్కున కత్తితో పొడిచి చంపివుండాలి'' అన్నాడు యుగంధర్.

''ఇంకొక అవకాశం కూడా వుంది సార్'' అన్నాడు రాజు.

''ఏమిటది?''

''ఆ వచ్చిన మనిషి నజీమ్‌కి పూర్వప్రియుడో, విటుడో అయ్యుండవచ్చు. మంచం దగ్గిరకి వచ్చి నజీమ్‌ని కావిలించుకుని ఆ సమయంలో నజీమ్‌ని పొడిచి చంపి వుండవచ్చు'' అన్నాడు రాజు.

యుగంధర్ తలవూపి ''యస్. యు ఆర్ కరెక్ట్'' అని మళ్ళీ ప్రారంభించారు. హత్యచేసిన మనిషిని గురించి మనకేం తెలుస్తుంది? హత్య జరిగేముందు నజీమ్‌కి ఆ వచ్చిన వ్యక్తికీ కొంత వాగ్వివాదం జరిగివుండాలి. బోర్లాపడుకుని వున్న మనిషిని వీపులో కత్తితో పొడిచి చంపడానికి ఎక్కువ బలం అవసరం లేదు. కనుక హత్య చేసిన మనిషి ఆడదీ అయ్యుండవచ్చు, మొగవాడూ అయ్యుండవచ్చు.

కూర్చునుండగా పొడిచివుంటే దానిని బట్టి ఏం తెలుస్తుంది? ఆ వచ్చిన మనిషినించి తనకి అపకారం జరుగుతుందని నజీమ్ అనుకుని వుండదు.

ఇక మూడోది: ప్రియుడో, విటుడో అనే విషయం ఆలోచిద్దాం. ఆ రాత్రి నజీమ్ ప్రియుణ్ణో, విటుణ్ణో లోపలికి రానిస్తుందంటే నమ్మదగిందిగా లేదు. భోజనం తేవడానికి హోటల్‌కి వెళ్ళిన కుమార్ ఏ క్షణాన అయినా తిరిగి రావచ్చు. అటువంటప్పుడు నజీమ్ పాతప్రియుణ్ణి, ఖాతాదారుణ్ణి లోపలికి రానిస్తుందా? రానివ్వదు.

ఆ మనిషి గదిలో వుండగా కుమార్ వచ్చినా ఆ వచ్చిన మనిషిని పడక గదిలో కుమార్ చూసినా తా ప్రేమనిగాని, తన ఉద్దేశాన్ని గాని కుమార్ శంకించడానికి కారణం వుండదని నజీమ్ అనుకుని వుండాలి. అంటే హత్య చేసిన మనిషితో కుమార్‌కి పరిచయం వుండి వుండాలి. నజీమ్‌కి హత్యచేసిన మనిషికీ వున్న బాంధవ్యం అనుమానానికి అవకాశం లేనిదిగ వుండివుండాలి.''

రాజు కలం బల్లమీద పెట్టి, వొళ్ళు విరుచుకుని నవ్వి, ''అదంతా ఏదో అస్పష్టంగా, కేవలం వూహించడం అవుతుంది సార్'' అన్నాడు.

యుగంధర్ తలవూపి ''అవును. పోలీస్ దర్యాప్తులో హత్యకి సంబంధించిన వివరాలు ఎక్కువలేవు. అందుకే ఊహాగానం ఎక్కువగా వుంది. నజీమ్‌ని హత్యచేసిన...''

అంతలో బల్లమీద టెలిఫోన్ గణగణ మోగింది. యుగంధర్ రిసీవర్ అందుకుని ''హల్లో!'' అన్నాడు.

''డిటెక్టివ్ యుగంధర్ వున్నారా?''

''యుగంధర్ స్పీకింగ్ హియర్.''

''నజీమ్ హత్య గురించి మీరు దర్యాప్తు చెయ్యడం మంచిది కాదు.''

స్వరాన్ని బట్టి ఆడమనిషో, మగవాడో స్పష్టంగా తెలియడం లేదు యుగంధర్‌కి.

''ఎవరికి మంచిది కాదు?'' అడిగాడు యుగంధర్.

''మీకే మీకే మంచిది కాదు. ఇంకా కొంతకాలం బతికి వుండడం మీకిష్టంలేదా?''

యుగంధర్ నవ్వి ''నా క్షేమం గురించి మీకెందుకు అంత బెంగ?'' అన్నాడు.

"మిష్టర్ యుగంధర్ ఊసుపోక మీకు టెలిఫోన్ చెయ్యడం లేదు. ఇదే మొదటి హెచ్చరిక, ఆఖరి హెచ్చరిక. కేసునించి మీరు తక్షణం తప్పుకోకపోతే సృష్టికర్తని కలుసుకుంటారు. జాగ్రత్త" క్లిక్ మన్నది. టెలిఫోన్ డిస్‌కనెక్ట్ అయింది. యుగంధర్ రిసీవర్ హుక్ మీద పెట్టేసి "కేసు యింత తొందరగా పక్కానికి వస్తుందనుకోలేదు. మతాంతర వివాహం చేసుకున్న యువతి యువకుల్ని చూసి సహించలేక, సన్నిహితులెవరో చేసిన హత్యకాదిది" అని క్షణం ఆగి "ఇలా బెదిరించినంత మాత్రాన నేను బెదిరిపోతానని, యిలాంటి బెదిరింపే యీ కేసుపై నాకు యింట్రెస్ట్ ఎక్కువ చేస్తుందని ఆ మనిషికి తెలియదేమో" అంటూ యుగంధర్ బల్ల సొరుగులోంచి శివరాం విజిటింగ్ కార్డు బయటికి తీసి చూసి టెలిఫోన్ నెంబరు తిప్పాడు.

"హోటల్ శరత్. రూమ్ నెం 62కి కనెక్ట్ చెయ్యండి."

"హల్లో మిష్టర్ శివరాం. యుగంధర్ స్పీకింగ్ హియర్. కేసు తీసుకుంటున్నాను. దర్యాప్తు ప్రారంభిస్తున్నాను" అని రిసీవర్ హుక్ మీద పెట్టేశాడు. రాజు లోలోన నవ్వుకుంటున్నాడు.

"ఏమిటి రాజూ! నవ్వుకుంటున్నావు?" అడిగాడూ యుగంధర్.

"మీ తత్వం బాగా తెలిసి ఇలా బెదిరిస్తే అది ఒక సవాలుగా తీసుకుని యీ కేసు మీరు తప్పకుండా దర్యాప్తు చేస్తారని శివరామే మీకు అలా ఫోన్ చేశాడేమో"

రాజు వాక్యం పూర్తి చెయ్యగానే టెలిఫోన్ మళ్ళీ మోగింది. మళ్ళీ రిసీవర్ తీసుకున్నాడు యుగంధర్. "యుగంధర్ నా హెచ్చరిక ఖాతరు చెయ్యలేదు మీరు. ఇక ఘడియలు లెక్కపెట్టుకోవచ్చు" అని అవతలి మనిషి డిస్కనెక్టు చేశాడు.

యుగంధర్ రిసీవర్ హుక్ మీద పెట్టేసి, వచ్చిన బెదిరింపు గురించి రాజుకి చెప్పాడు.

"కేసు తీసుకుంటానని శివరాంతో మీరు చెప్పారు. కొద్దిక్షణాల తర్వాత మిమ్మల్ని బెదిరిస్తూ టెలిఫోన్ కాల్ వచ్చింది. అర్థమేమిటి?" అన్నాడు రాజు.

"నో. యు ఆర్ రాంగ్. నన్ను బెదిరించి ఆ విధంగా నాకు యీ కేసులో ఇంట్రెస్టు కల్పించి, నేను యీ కేసు దర్యాప్తు చేయాలనుకోవడమే ఆ బెదిరింపుకి కారణమైతే, నేను కేసు తీసుకున్నాక మళ్ళీ బెదిరిస్తూ ఫోను చెయ్యవలసిన అవసరమేమిటి? కనుక శివరాం చేశాడని నేను అనుకోను నేను. ఫోన్ చేస్తున్నప్పుడు శివరాం గదిలో యింకెవరో వుండి యీ విషయం తెలుసుకుని బయటికొచ్చి నాకు ఫోన్ చేసివుండాలి. లేదా హోటలు ఆపరేటరో ఆ ఆపరేటర్‌తో లాలూచీపడ్డ మరో మనిషో యీ బెదిరింపు కాల్ చేసి వుండాలి. ఎవరైనా, యీ విషయం తర్వాత దర్యాప్తు చేద్దాం. ముందు మన సమీక్ష పూర్తికానీ" అన్నాడు యుగంధర్.

రాజు మళ్ళీ కాయితాలు, కలం సర్దుకున్నాడు. యుగంధర్ చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"రాజూ! అనుమానితుల జాబితా రాసుకో.

కుమార్: నజీమ్‌ని హత్యచేయడానికి కుమార్‌కి కారణం వుండి వుంటుందా? నజీమ్ ఒక వేశ్య అనీ తనకన్నా వయసులో చాలా పెద్దదనీ తనని మోసం చేసిందనీ, భోజనం తీసుకురావడానికి వెళ్ళిన కుమార్‌కి హోటల్‌లోనో, దోవలోనో ఎవరి ద్వారానో తెలిసివుంటే కాటేజికి తిరిగిరాగానే నజీమ్‌కి కుమార్‌కి ఘర్షణ జరిగివుండవచ్చు. ఆ ఘర్షణలో వొళ్ళు తెలియని కోపంతో కుమారే నజీమ్‌ని హత్య చేసివుండవచ్చు. కనుక నజీమ్‌ని హత్య చేయడానికి కుమార్‌కి ప్రోద్బలం వుండివుండవచ్చునని తేలుతోంది. ఇంక అవకాశం గురించి ఆలోచిద్దాం.

కుమారే నజీమ్‌ని హత్యచేసి వుండడానికి ఎటువంటు ఆటంకమూ లేదు.

అభ్యంతరం: డూప్లికేట్ తాళం చెవి మీద వేలిముద్రలు లేకుండా ఎలా పోయాయి? అనుమానం తనమీదికి రాకుండా వుండడానికి కుమారే ఆ వేలిముద్రలు తుడిచేశాడా? అంటే కుమార్ ముందు ఆలోచించి, బుద్ధిపూర్వకంగా యీ హత్య చేసి వుండాలి.

లేదా ఏ అర్ధరాత్రో లేచి, ఆలోచించి, హత్య తనమీదికి రాకుండా వుండేందుకు, పోలీసులు యింకెవరినో అనుమానించేందుకు తప్పుడు సాక్ష్యం సృష్టించి వుండాలి.

ఆ డూప్లికేట్ తాళం చెవిమీద వేలిముద్రలు అతను తుడిచి వుండాలి. అంతగా ప్రేమించి, అందర్నీ ఎదిరించి నజీమ్‌ని పెళ్ళి చేసుకున్న కుమార్ ఆమెను హత్య చేస్తాడా? అదీ బుద్ధిపూర్వకంగా ఆలోచించి చేస్తాడా? తన మీదికి నేరం రాకుండా వుండేందుకు దొంగసాక్ష్యం సృష్టిస్తాడా? సహజంగా లేదు.

వాదనకోసం అయితే కుమార్‌ని అనుమానితుల జాబితాలో చేర్చుకోవాలేమోగానీ, అంతకన్నా అతనికి ప్రాముఖ్యత యివ్వనవసరంలేదు.

శివరాం: నజీమ్‌ని హత్య చేయడానికి శివరాంకి తగినంత కారణం వుంది.

అవకాశం : హత్య జరిగేముందు నాలుగురోజుల్నుంచీ శివరాం ఊటీలో వుంటున్నాడు భార్యతో సహా. కుమార్‌ని, నజీమ్‌ని ఒక కంట కనిపెడుతున్నాడు. వాళ్ళని కనిపెడుతుండడం తప్ప వేరే పనిలేదు.

కుమార్ భోజనం తీసుకురావడానికి హోటల్‌కి వెళ్ళడం శివరాం గమనించి వుండవచ్చు. అది అవకాశంగా తీసుకుని నజీమ్ వున్న కాటేజి తలుపు తడితే నజీమ్ మామగారిని చూసి ఏ అనుమానమూ లేకుండా డూప్లికేట్ తాళం చెవి యిచ్చివుండవచ్చు.

కనుక శివరాంకి అవకాశం వుంది.

తాళం చెవి: శివరాం అడ్వొకేట్. అందులోనూ క్రిమినల్ లాయర్. డూప్లికేట్ తాళం చెవి మీది వేలిముద్రలు తుడిచివేస్తే, కుమార్ మీదికి అనుమానం రాదు అని వూహించగల తెలివితేటలున్నాయి శివరాంకి. హత్యచేసిన తరువాత డూప్లికేట్ తాళం చెవితో కాటేజి తలుపు తాళం వేసి, తాళం చెవి తనకూడా ఎందుకు తీసుకుపోలేదు?

తాళం చెవిమీద వేలిముద్రలు తుడిచి బల్లమీదే పెట్టడంలో గూడార్థం ఏమిటి? హత్యకి ఉపయోగించిన కత్తి శవం వీపులోగానీ, కాటేజిలోగానీ లేదు. హంతకుడు ఆ కత్తిని ఎక్కడో దాచివుండాలి. లేదా పారేసి వుండాలి. డూప్లికేట్ తాళం చేవిమిది వేలిముద్రలు తుడిచివేసినట్లే కత్తిపిడి మీద వేలిముద్ర తుడిచి, దాన్ని అక్కడే ఎందుకు వదిలివేయలేదు?

కత్తినిబట్టి హత్యచేసిన మనిషిని పట్టుకుంటారేమో అన్న భయంవల్లే అయివుండాలి. హత్యకి ఉపయోగించిన కత్తి పోలీసులకి దొరకలేదని జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి.

హుస్సేన్: ఇతను నజీమ్ తండ్రి కాడు. కానీ తండ్రినని చెప్పుకుంటున్నాడు. నజీమ్‌ని వ్యాపారంలోకి దింపి డబ్బు సంపాదిస్తున్నాడు. నజీమ్ ఎవర్నో పెళ్ళి చేసుకుని వెళ్ళిపోవడం వల్ల నజీమ్ మీద, కుమార్ మీద కసి ద్వేషం కలిగివుండవచ్చు.

అంతమాత్రాన నజీమ్‌ని హత్యచేస్తాడా! అది హత్యకి కారణం అనడానికి సమంజసంగా లేదు. తననించి నజీమ్‌ని దూరంగా తీసుకుపోయిన కుమార్‌ని హత్యచేయడం ఎక్కువ సహజం.

అవకాశం హుస్సేన్‌కి ఉంది.

సులేమాన్: హుస్సేన్ విషయంలో వూహించిన కారణాలు, అభ్యంతరాలు యితనికీ వర్తిస్తాయి.

ఈ హత్యని గురించి తెలుసుకోవాలంటే అసలు కిటుకు ఆ డూప్లికేటు తాళం చెవిలో వుంది" అని ముగించాడు యుగంధర్.

"చాలా సులభంగానే కేసు తేలిపోయింది సార్" అన్నాడు రాజు.

"ఎలా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"డూప్లికేట్ తాళం చెవిమీది వేలిముద్రలు తుడవడానికి కారణం హత్యానేరం కుమార్ మీదికి రాకుండా వుండడానికే అని అనుకుందాం. కుమార్ మీదికి నేరం రాకుండా వుండడానికే అని అనుకుందాం. కుమార్ మీదికి నేరం రాకుండా వుండాలని ఉద్దేశించే

వాళ్ళెవరు? మొదటివాడు కుమార్ రెండవవాడు అతని తండ్రి శివరావు. ఈ యిద్దరిలో ఒకళ్ళు నజీమ్‌ని హత్యచేసి వుండాలని తేలుతోంది" అన్నాడు రాజు.

"కుమార్ అంత నాటకమాడాడంటావా? తనే నజీమ్‌ని చంపి, తన ప్రియురాల్ని చంపినవాళ్ళ ప్రాణం తీస్తానని శపథం పట్టి, తను హంతకుడు కాడని నమ్మించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడంటావా? ఆల్ రైట్. వెళ్ళి కుమార్‌ని కలుసుకుందాం పద" అని యుగంధర్ కుర్చీలోంచి లేచాడు.

"చాలా చిత్రంగా వుంది యీ కేసు. మన క్లయింటు శివరాం అతనిద్వారా కుమార్ కూడా మన క్లయింటు అన్నమాట. ఈ కేసు దర్యాప్తు ప్రారంభంలోనే మనం మన క్లయింటులను అనుమానిస్తున్నాం" అన్నాడు రాజు.

"రాజూ! అపరాధ పరిశోధకులుగా మన ధర్మం మనం ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవాలి. యదార్థం తెలుసుకోవడం నేరస్థుణ్ణి పట్టుకోవడం మన వృత్తిధర్మం. పక్షపాతమనేది ఉండకూడదు. మన క్లయింటులైనా సరే. ఆప్తులైనా సరే నేరస్థుల్ని పట్టుకోవాలి. అంతే" అన్నాడు యుగంధర్.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments